

อยากเปลี่ยนบรรยากาศ

เป็นที่รู้กันดีว่า ผู้ที่อยู่ในโรงงานทำวิชามักจะไม่ค่อยได้ออกไปไหน เมื่อถึงเวลาทำวิชาคณะผู้ทำวิชาก็จะเดินเข้าไปแล้วก็จะมีการปิดประตูใส่แม่กุญแจไว้ มียามเฝ้าอีกหลายชั้น ดังนั้นผู้ที่อยู่ในโรงงานทำวิชาจะต้องเป็นผู้ที่รักการปฏิบัติธรรมอย่างแท้จริง จึงจะสามารถใช้ชีวิตเช่นนี้ได้



...อยากเปลี่ยนบรรยากาศ...

ผู้ทำวิชาบางคนบอกว่าอยู่อย่างนี้ทั้งวันทั้งคืน เป็นเดือนเป็นปี ไม่เคยได้ออกไปที่ไหนเลย หลายท่าน ได้ขออนุญาตหลวงปู่วัดปากน้ำไปเปลี่ยนบรรยากาศ นอกวัดบ้าง เช่น ขอไปทำบุญที่โน่นที่นี่ ไปทอดกฐิน ทอดผ้าป่า บวชพระ เป็นต้น ซึ่งพระเดชพระคุณ หลวงปู่ก็อนุญาตตามเห็นสมควร แม้ว่าใจจริงแล้วจะไม่อยากให้ออกไปก็ตาม ส่วนคุณยายกลับเป็นบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปไหนเลย

มีอยู่ครั้งหนึ่ง คุณยายเล่าว่ามีผู้ทำวิชาใน โรงงานกราบขออนุญาตพระเดชพระคุณหลวงปู่เพื่อ ไปต่างจังหวัด หลวงปู่ถามว่า “ไปทำไมวะ” “ลูกจะไปกราบรอยพระบาท” หลวงปู่ก็ถามว่า “มึงว่าตัวกับ ดินอันไหนดีกว่ากัน” “ตัวดีกว่า” ท่านก็เลยให้ไป กราบพระประธานในโบสถ์ สรุปก็คือไม่ต้องไปต่าง จังหวัดนั่นเอง

...อยากเปลี่ยนบรรยากาศ...

อีกครั้งหนึ่ง คุณยายเองอยากจะออกไปข้างนอกบ้างเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ จึงกราบเรียนหลวงปู่ วัดปากน้ำว่า “หลวงพ่ोज้าคะ (คุณยายเรียกหลวงปู่ว่าหลวงพ่อ) ลูกอยากไปฝั่งพระนคร” “ไปทำไมวะ” “ไปหาซื้อตุเรียนจ้าคะ” หลวงปู่ก็ตอบว่า “เออ... ตุเรียนอยู่ในท้องมึงนั่นแหละ” ซึ่งหลวงปู่หมายความว่าให้คุณยายนึกถึงตุเรียนเอาไว้ที่ศูนย์กลางกาย แล้วก็จะได้ตุเรียนเองโดยไม่ต้องออกไปไหน เพราะไม่นานก็มีคนเอาตุเรียนมาถวายจริงๆ สรุปแล้วคุณยายก็ไม่ได้ออกจากวัดเช่นกัน

การใช้ชีวิตอยู่แต่เพียงในโรงงานทำวิชากับ หอฉัน ทำให้ไม่ค่อยได้ออกไปไหนเป็นเวลานานับสิบปี บางคนอาจรู้สึกเหมือนถูกจำกัดบริเวณ ต่างแต่เพียงว่าเป็นไปโดยสมัครใจ เพราะเมื่อหลับตาทำสมาธิแล้ว ก็จะก้าวออกสู่โลกกว้างที่ไร้ขอบเขต ใจเป็นอิสระ

...อยากเปลี่ยนบรรยากาศ...

คุณยายมีความสมัครใจที่จะใช้ชีวิตเช่นนี้อย่างปีติสุข เพราะท่านสามารถเข้าสู่โลกอิสระภายในตัวของท่านได้ โดยท่านต้องอยู่ทำวิชา 2 รอบ คือรอบกลางคืน ตั้งแต่เที่ยงคืนถึง 6 โมงเช้า รวม 6 ชั่วโมง และ รอบกลางวันตั้งแต่เที่ยงวันถึง 6 โมงเย็น อีก 6 ชั่วโมง การที่จะเข้าเวรรอบดึกได้จะต้องเป็นผู้ที่ทรหดอดทน มากทีเดียว เพราะโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์มีปกติจะต้องนอนตอนกลางคืน

นอกเหนือจากเวลาทำวิชาแล้ว คุณยายก็ ตรีโกอยู่ในธรรมและต้องบริหารชั้นธด้วยการอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟัน รับประทานอาหาร ขับถ่าย ซัก เสื้อผ้า ทำความสะอาดที่พักอาศัย วนเวียนอยู่เช่นนี้ ทุกวันนานหลายสิบปี แต่คุณยายก็สามารถใช้ชีวิต เช่นนี้ได้ เพราะท่านรักในการปฏิบัติธรรมมากนั่นเอง

...อยากเปลี่ยนบรรยากาศ...

ด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้รับความไว้วางใจจากพระเดช
พระคุณหลวงปู่มอบหมายให้ท่านเป็นหัวหน้าเวรชาดรู้
คำว่า “ชาดรู้” หมายถึงการที่จิตหลุดออกจากกาย
หยาบอย่างสมบูรณ์ ซึ่งไม่ใช่จะทำได้ง่าย ๆ และ
สามารถทำได้ไม่กี่คนเท่านั้น

